

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

10. 6. 2018

10. neděle

v mezidobí

Číslo: 7

Ročník: 23

Dopřej svému tělu něco dobrého, tak aby duše měla chuť v něm bydlet.“

Sv. Terezie z Avily

„Miluji tě od věků, přitáhl jsem tě na své srdce, praví Hospodin“

Jer. 31,3

Celý měsíc červen je zasvěcen úctě Božského srdce Ježíšova. Blahoslavený kardinál H. Nouwen napsal: „V dnešním světě, ve kterém se rozmohlo tolik osamocení a beznaděje, potřebují naléhavě ženy, muži i děti poznat Boží srdce.

To srdce, které odpouští, které se o lidi stará a které uzdravuje. Toto srdce není naplněno nedůvěrou, touhou po pomstě nebo nenávistí. Toto srdce touží jen po jediném: lásku rozdávat a jako odpověď pak lásku přijímat. Toto srdce trpí, když vidí lidské utrpení a když vidí lidskou nedůvěru svěřit se Božímu srdci, které chce rozdávat útěchu, naději a odvahu“.

Boží slovo nám připomíná, že pravá podstata člověka nespočívá v jeho zevnějšku, kráse či síle, ale v nitru, v srdci. Bůh se nedívá na to, co pokládají za hlavní lidé. Člověk se dívá jen na to, co má před očima. Hospodin však hledí do srdce. A tak prosme Ježíšovo srdce slovy písně, která se zpívá

při slavnosti Nejsvětějšího Srdce. Páně: „Dej mi, Pane, bdělé srdce, ať se Ti dnes nevzdám nerozvážným smýšlením.

Dej mi srdce ušlechtilé, jež by žádný špatný cit nedokázal ponížit.

Dej mi, Pane, pevné srdce, které nikdy nezlomí nesnáze či pohromy.

Dej mi, Pane, srdce nezávislé, svobodné a odvažné, povznesené nad vášně.

Dej mi rozum, jenž Tě hledá, moudrost, která nalezne život podle Tvé vůle.

Dej mi pravou pevnou víru, lásku, v níž se přetvořím a stanu se zcela Tvým.“

Žehná otec Richard

Duchovní slovo

Měsíc červen je zvláštním způsobem poznamenán úctou k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Ta se zpočátku setkávala s těžkostmi. Nedovedli ji pochopit už spolusestry sv. Markéty, které jí odporovaly a vyhrožovaly. I proto byla velmi dlouhá, těžká a trnitá cesta od prvních veřejných, velmi skromných projevů úcty k Ježíšovu Srdci po dnešní rozšíření. Později se však rozšířila do celého světa. Církev ji přijala za svoji a doporučila ji i v několika encyklikách. Bylo však třeba vysvětlit celistvý výraz **Božského Srdce**. Teologové proto přidávají několik objasnění. Srdce je na prvním místě tělesný orgán, který se všeobecně považuje za hlavní zdroj tělesného života. Probodnutí Kristova srdce na kříži mělo úředně dosvědčit, že se definitivně skončil Spasitelův pobyt na zemi a jeho činnost; že se dokončila oběť. V Kristově Srdci tedy vzdáváme úctu jeho tělu, které se stalo zdrojem posvěcení. Proto je úcta k Božskému Srdci spojena s Eucharistií, adorací, návštěvami svatostánku a zvláště s tzv. smiřujícím přijímáním v první pátek v měsíci. Ježíšovo Srdce však není mrtvá relikvie, ale živý nástroj Bohočlověka, střed celé jeho osobnosti. Sv. Markéta Marie často říkala: „Božské Srdce mi povídalo...“ Je to stejné, jako kdyby povídala:

„Pověděl mi to Ježíš...“ Úcta k Božskému Srdci je tedy úctou k osobě vtěleného Božího Syna, který je **bránou k Otci**, jediný prostředník mezi Bohem a lidmi (1 Tim 2,5). Bijící srdce je symbolem života a činnosti. V Ježíšovu Srdci tedy obdivujeme všechnu práci, všechny námahy, které vykonal a podstoupil za nás. Nechceme patřit k těm, kteří se mu za to odplácejí jen nevšímavostí a nevděkem. V Písmu svatém je srdce symbolem vnitřního života, toho, který možná na venek zůstal bez povšimnutí. Bůh zkoumá srdce člověka. V Písmě srdce „rozvažuje“, „myslí“, „rozhoduje se“, shrnuje se tu to, o čem dnes hovoříme jako „duchovní život“. V srdci spravedlivého potom přebývá Bůh, srdce je chrámem Ducha Svatého; srdce je tedy středem duchovního úsilí. Úcta k Božskému Srdci proto klade důraz na vnitřní Ježíšův život, do kterého se toužíme vžít. Přejeme si pochopit jeho smýšlení, sklony, city, rozhodnutí, ctnosti, milost. Bohočlověk měl totiž plný lidský život i z psychologické stránky. Vnitřní život je pochopitelně důležitější než vnější viditelné skutky. V úctě k Božskému Srdci je tedy několik cenných prvků. Myšlenka smíření za hříchy jiných nás přivádí k tématu kolektivní viny, která je dnes tak časová. Vřelý poměr ke Kristu nám pomáhá k tomu, abychom se povznegli nad mrtvý legalismus předpisů a nařízení, abychom dali příkazáním ten smysl, který mají: být výrazem lásky a cestou k Otci. Dnešní člověk se cítí silný a mocný při organizování vnějšího světa, ale za to si víc uvědomujeme svoji vnitřní, psychologickou a mravní slabost. Nemáme už pocit humanitního ideálu silného a dokonalého jedince, obdivovaného všemi. V úctě k Božskému Srdci se klade důraz na svátostný prvek našeho posvěcení a na sílu Božího milosrdenství, které vždy a za každých okolností pomůže tomu, kdo na svoji úlohu nestačí.

Podle zjevení sv. Markétě Marii Alacoque se vypočítává dvanáct příslibů Ježíšova Srdce, které dal Ježíš těm, kteří uctívají jeho Srdce.

- 1) **Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu**
- 2) **Udělím pokoj jejich rodinám.**
- 3) **Potěším je v utrpení**
- 4) **Budu jim útěchou v životě, zvláště ve smrti**
- 5) **Vyleji hojné požehnání na jejich práci**
- 6) **Hříšníci najdou v mém srdci pramen, nesmírný oceán milosrdenství**
- 7) **Vlažní se stanou horlivými**
- 8) **Horliví dospějí k velké dokonalosti**
- 9) **Požehnám všechny místa, kde bude vystavený a uctíván obraz mého srdce**
- 10) **Kněžím dám milost pohnout i nejzatvrzelejším srdcem**
- 11) **Jména těch, kteří budou rozšiřovat tuto pobožnost, budou zapsány v mém srdci a nikdy se z něho nevymažou.**
- 12) **Z hojnosti milosrdenství mého srdce ušetří moje všemohoucí láska milost pokání na konci**

života těm, kteří přistoupí ke svatému přijímání v první pátek v měsíci a po devět dalších měsíců. Nezemřou v moji nemilosti bez přijetí svátých svátostí.

Moje Srdce jim bude záštitou a pevným útočištěm v poslední hodině. Dvanácté příslibení pro milost, kterou slibuji se nazývá Velké příslibení. Vztahuje se na konání devíti prvních pátků. Hlavní úkon, který vyžaduje velké příslibení, je svaté přijímání. Kontext zjevení sv. Markétě říká, i když nepřímou: **„Přijímání na první pátek mají být přijímány jako úkon úcty k Ježíšovu Srdci, v tom stejném duchu úmyslu a zadostiučinění, jakým se slaví i samotný svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.“** Takto je v duchu zjevení v Paray-le-Moniale každý první pátek jakoby malým svátkem Ježíšova Srdce. Podmínky, které se vysloveně žádají pro uskutečnění velkého příslibení jsou: **Devět přijímání v devíti prvních pátcích, které musí být nepřerušené.**

Naše farnost dnes

Z farních matrik - květen 2018

Pokřtěni byli:

Anna Kozáčková
Matyáš Ordelt
Tereza Hošková
Jan Hošek
Michaela Ivanišová

Sezdáni byli:

Alena Ginterová (Brumov) a Josef Záhorovský (Pozlovice)

Pohřbeni byli:

Vojtěška Struhařová 90 let
MUDr. Jiří Staňa 65 let
Marie Hořáková 81 let
Ludmila Uherková 47 let

Bylo:

Májové pobožnosti
Fatimská pobožnost
Den matek
Pouť farnosti na Sv. Hostýn
Vigilie před Sesláním Ducha sv.
První sv. přijímání dětí - Bílý týden
Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
Průvod Božího Těla

Bude:

13. 6. 16.00 hod. Fatimská pobožnost
16. 6. Farní den
7. 7. 18.00 hod. Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin

Mše svatá za hasiče

Pouť farnosti Brumov na Svatý Hostýn

Dne 6. května bylo zahájení poutní sezóny na sv. Hostýně. Již několik let na tuto pouť vyjíždí v ranních hodinách autobus s brumovskými farníky v doprovodu muzikantů.

Na Sv. Hostýn jsme přijeli kolem půl deváté. Foukal vítr a kdo měl teplé oblečení nelitoval.

Tato pouť je pro mnoho lidí srdeční záležitost. S radostí jsme šli k bazilice. Při vstupu jsme se poklonili u hlavního oltáře, kde je obraz P. Marie s Ježíšem v náručí – Vítězky nad Tatary. „ Před obrazem Tvým, ó Matko Páně, chceme prosby svoje skládat. Kéž nás chrání Tvé mateřské rámě, kdykoliv Tě budeme žádat“.

Hlavní mši sv. sloužil arcibiskup Jan Graubner. V kázání připomněl, že tato neděle je dnem modliteb za pronásledované křesťany. „ Nikdo nemá větší lásku, než ten, kdo za své přátele položí život. Milujte se navzájem, jako jsem Já miloval vás“.

Mši sv. doprovázela hudbou brumovská kapela. Po mši sv. šel otec arcibiskup středem baziliky a všem žehnal.

Byla jsem oslovena, abych se podělila o zážitek z pouti. To by bylo na hodně stránek.....mše svatá za bohoslovce, rozjímání v kapli P. Marie Lasaletské, Vodní kaple - pod schody, kde pramení voda, Křížová cesta a Cesta světla...

Pouť byla zakončena ve 13.00 svátostným požehnáním.

Velké poděkování patří organizátorům paní Svobodové a paní Křížové, muzikantům – moc krásně hráli, všem poutníkům za modlitby a panu řidiči za šťastnou cestu.

„ Děkujem Ti, Matko milostivá, děkujeme tisíckrát“.

MARIA, VÍTEŽNÁ OCHRANO MORAVY, ZŮSTAŇ MATKOU LIDU SVĚMU.

Vojtěška

Poznámka: V autobusu někdo zapomněl hostýnské oplatky, černou čelenku a dámský hřeben – k vyzvednutí na faře u paní Svobodové

Z oslavy sv. Floriana na náměstí

Výlet na Velehrad

Byl to výlet dětí, které letos 20. 5. 2018 přistoupily k prvnímu svatému přijímání. 22. května v 8 h. se nás sešlo 39 dětí a 8 dospělých včetně otce Richarda u školy. Před odjezdem jsme se pomodlili a vyrazili. Počasí nám přálo a i z oken autobusu se bylo načít dívat. Děti byly nadšené a plně očekávání. Cesta utíkala rychle a v 9:15 h jsme byli na Velehradu.

Před vstupem do baziliky nás otec Richard krátce seznámil s historií Velehradu. Naproti vstupu do baziliky přes nádvoří v bývalých prostorách kláštera, sídlí Stojanovo gymnázium i s internátem. Při vstupu do baziliky se nám zatajil dech, je to opravdu nádherný chrám. Děti si neustále fotily a dokumentovaly každý kousek baziliky.

Mši svatou v 10 h sloužil otec Richard Wojciechowski MIC a ministroval Matěj Ptáček. Do konce se k nám přidalo i několik poutníků. Bylo to moc hezké. Když bylo po mši svaté a my si prohlédli zbytek chrámu, přešli jsme do kaple Panny Marie, pomodlit se litanie loretánské.

Na nádvoří na lavičkách při krásném počasí se nám moc hezky jedlo. Děti se proběhly a během další chvíle nás čekala prohlídka podzemí baziliky.

Bylo to velmi zajímavé a poučné, každý z nás si tam našel něco, co jej zaujalo. Ať už krásné moudré citáty v lapidáriu, nebo zlatá růže, kterou jako vyznamenání věnoval Velehrad Jan Pavel II. Dětem se velmi líbila úzká, dlouhá, klikatá chodba, lehce osvětlená malými světýlky na zemi, která vedla podzemím. Stále bylo co obdivovat. Ven z lapidária jsme se dostali v pravé poledne. Po modlitbě Anděl páně pokračoval náš program.

Naší poslední zastávkou bylo KOVOZOO ve Starém Městě. Je až neuvěřitelné, co vše a jak hezky se dá vyrobit ze starého železa. Zvířata byla jako živá. Celým areálem nás provedl vláček Steelinka.

Největší odměnou otci Richardovi a nám všem dospělým bylo, když se dětí v autobuse při cestě domů ptal, zda se jim to líbilo. Zaznělo velké a hlasité JOOOOOO. Díky, BOŽE, za tak krásně prožitý den i za pana řidiče, který nás bezpečně a včas dovezl domů.

Jedna z maminek

Svědectví

Křest Duchem svatým

Jmenuji se Hanka, je mi přes padesát let, jsem vdaná, matka a babička, učitelka v jazykové škole. Pocházím z křesťanské rodiny, ve které jsem prožila pěkné dětství. V pubertě jsem téměř přestala chodit do kostela.

Vdávala jsem se brzy a s manželstvím přišlo do mého života utrpení a zranění. Cesta, po které jsem šla mezi 20. a 30. rokem života, přesto, že jsem po Bohu toužila, se s Bohem rozcházel. Po revoluci žila naše rodina víc než deset let v Praze a tam jsem se jednoho dne rozhodla pro biřmování. Byl to krásný návrat do Boží náruče a velká posila do mého života. Následujících deset let jsem měla za to, že žiji dobrým křesťanským životem. Občas jsem zajela někde na exercicie či křesťanský seminář. Bůh mi byl útěchou a oporou. Když jsme se s rodinou vrátili z Prahy zpátky na Moravu, jako bych zůstala ležet pod vlastním křížem. Myslela, že už nedokážu vstát, Pán mi však přišel na pomoc.

Přesně si pamatuji silvestrovskou noc před osmi lety. Všichni v domě už spali, zapnula jsem

v podkrovním pokoji PC a brouzdajíc po internetu jsem narazila na článek P. Michaela Slavíka „Křest Duchem dnes“. Po přečtení jsem si pomyslela, jestli je to vůbec katolický kněz - vždyť jsem pokřtěná, biřmovaná, ale tady stálo něco zcela nového. Vypnula jsem počítač, v hlavě jako v úlu...jen jsem v modlitbě zoufalce zvolala: „Jestli je pravda, co ten kněz píše, tak mně to, Bože, všechno dej a naplň mě Duchem!“ A Bůh dal. Začala jsem se modlit v jazyku a přišel hluboký pokoj a nezměrná radost. Zakrátko mi Pán ukázal na sv. Františka z Assisi, o kterém jsem téměř nic nevěděla. Několik měsíců jsem zvažovala, co s tím a přitom četla knihy o Františkovi. Také jsem na internetu našla texty o františkánské spiritualitě a to mě tak uchvátilo, že jsem na nic nečekala a vyhledala nejbližší františkány. Františkánská rodina je mi vzácným pokladem, který mi dal Bůh už tady na zemi.

Ve svém životě jsem zakusila, že Ježíš je skutečně ten, který nejen v době apoštolů, ale i dnes rozvazuje a osvobozuje, těší, obvazuje rány, hojí a uzdravuje, dává trvalou radost a pokoj. Je pro mne opravdový přítel tady a teď - Emanuel, živý Bůh. Schoulenou a zraněnou ovečku postavil na nohy a já mohu jít a svobodně dýchat. Přeji Vám pokoj a dobro!

Noví svatí

Blahoslavená Chiara Badano

Životopis blahoslavené Chiary Luce Badano:

Chiara Badano se narodila 29.10.1971 v Sassellu, malém ligurském apeninském městečku. Pro rodiče byla vlastně vymodleným dítětem, jediným a narozeným po dlouhém čekání. Byla dívkou velice inteligentní a rozhodnou, živou, veselou, sportovního ducha. Její maminka ji vychovávala v duchu evangelia, po vzoru podobenství ji učila mluvit s Ježíšem a vždy říkat své „Ano“ jeho vůli.

Milovala přírodu, ráda si hrála, ale už od mala se od ostatních lišila láskou ke všem okolo sebe. Od školky šetřila své úspory do krabičky s nápisem „Pro děti v Africe“. Později snila o tom, že se stane lékařkou a půjde do Afriky, kde se bude moci starat o chudé děti.

Byla holka jako všechny ostatní, přesto měla cosi navíc. Dokázala se svěřit Božímu plánu. Evangelium pro ni byla mimořádným poselstvím. Jednou povídala: „ Tak jako jsem se lehce naučila abecedu, tak to musím udělat i s žitím evangelia!“

V devíti letech se připojila k mládeži z Hnutí Fokolare – gen (zkratka pro Generazione nuova – nová generace). Postupně do hnutí zapojila i své rodiče. Od té doby měla Boha opravdu na prvním místě ve svém životě.

Studovala klasické gymnázium. Studium jí nešlo, jeden učitel si na ni zasedl a dokonce ji nechal propadnout z matematiky. Ona se snažila učit a dělat pro studium vše, když neuspěla, nic nevzdávala.

V sedmnácti letech pocítila bolest v rameni. Lékaři později potvrdili rakovinu kostí. Když se Chiara dozvěděla o své diagnóze, neplakala. Zůstala sama v tichu, a po 25 minutách vyslovila Ano Boží vůli. Ještě často opakovala: „ Ježíši, jestli to tak chceš, chci to i já.“

Její příznačný úsměv ji nikdy neopouštěl. Odvážně čelila bolestné léčbě, později odmítala morfiu, protože ji obíralo jasnou mysl, kdy mohla v modlitbě obětovat svou bolest za církev, mladé, misie..... Tu bolest, o které věděla, že je už to jediné, co může Bohu nabídnout.

Její pokoj v nemocnici i doma byl místem setkání různých lidí. Příkladem svého života oslovila i spoustu nevěřících lékařů. Přátelé, co za ní přicházeli, odcházeli sami spokojení a radostní.

Denně si četla evangelium a různé meditace. Prosila Pána o své uzdravení, ale jen pokud to je Boží vůle. Nemoc se stále zhoršovala, Chiara říkala: „ Přichází pro mě ženich.“ Sama si vybrala šaty na pohřeb, které nazývala svatebními, a také písně a modlitby. Chtěla, aby to byl sváteční obřad, při kterém nikdo nebude plakat.

Jméno Luce = světlo ji dala zakladatelka Hnutí Fokolare Chiara Lubichová. Vyjadřovalo její životní postoj a neustálý úsměv ve tváři.

Hodně myslela na mladé. „.....Budoucnost patří mladým. Já už nemůžu dále běžet, ale chtěla bych svou pochodeň odevzdat dalším, jako se to

dělá na olympiádě. Žijeme jen jednou, proto se vyplatí prožít svůj život dobře!“

Zemřela 7. října 1990 na svátek Panny Marie Ružencové. Její poslední slova byla: „Mami, buď šťastná, protože já jsem! Ciao!“ Těsně předtím ještě věnovala své oční rohovky k transplantaci.

Na jejím pohřbu se sešly stovky převážně mladých lidí.. Zářivý příklad jejího života oslovil spousty mladých i dospělých a nasměroval je k Bohu.

Pověst její svatosti se rychle šířila, její diecézní biskup v roce 1999 otevřel proces kanonizace. 3. 7. 2008 byla prohlášena za ctihodnou, 19. 12. 2009 Svatý otec Benedikt XVI. uznal zázrak na přímělu ctihodné Chiary Badano a podepsal Prohlášení o jejím blahořečení.

Blahoslavenou byla prohlášena 25. září 2010 v Římě, na poutním místě Panny Marie Božské Lásky. Po jejím blahořečení se ještě konal ve Vatikánu v aule Pavla VI. Večer pro mladé, ve kterém byl život Chiary Luce představen svědectvími, úryvky její korespondence i hudebními a tanečními vystoupeními.

Její svátek byl určen Svatým otcem na 29. říjen.

Z historie

Rok 1946 – pokračování

Amerika: Se všemi svými potřebami a plány seznámil farní úřad Čechy – krajany – v Americe. Byl potěšen vzácným pochopením a vřelým zájmem i povzbuzením, vyjádřeným v došlých dopisech i 2 peněžních zásilkách á 5 000 Kč. Bůh jim zaplať!

Bylo též pozláceno staré ciborium_vzácné ruční práce.

Katolický dům. Kostelní konkurenční výbor dal povolení k tomu, aby bývalá farní stodola, částečně již dříve v obývanou místnost upravená, byla dle možností přebudována v Katolický dům. Práce se ujali velmi horlivě a s nadšením členové Tělovýchovné jednoty čsl. Orla. Dětská Mikulášská besídka s nadílkou byla pořádána v našem Katolickém domě. Budova má sál 6m x 14m, přísálí, jeviště, šatnu a předsíň. Čeká tam ještě mnoho práce, ale všechny podniky katolic, spolků a lidové strany mohou tam již býti pořádány. Na jaře se bude horlivě v práci pokračovat, aby se náš Katolický dům mohl stát střediskem kulturního života katolíků ve farnosti brumovské.

Je nutno soustředit všechny síly a postavit se jako pevná hráz příboji nepřátelských vln. Jejich nárazy bylo v uplynulém roce citelně pozorovati. Mluvilo se jednalo se ustavičně o sjednocení, ve skutečnosti celý veřejný život v obci a ve farnosti dal by se vyjádřit slovy: mlčky vyhlášený kulturní boj, boj nepochopeného materialismu proti duchovním hodnotám. Stáli jsme pohoto-

vě v obraně – a bát se nemusíme. Kromě pomoci Boží, o kterou prosíme a na niž spoléháme, máme v obci pevné pozice, číselnou převahu, jak ukázaly právě v květnu t. r. konané volby. Tyto volby rozvířily jinak aspoň zdánlivě klidnou hladinu života. Zvláště pastýřský list O volební povinnosti vzbudil mocný ohlas na opačném břehu. Škoda však vzpomínati. Zajímavé jsou podrobné výsledky voleb. Překvapila obec Bylnice, kde nad očekávání zvítězila KSČ převahou 6 hlasů.

V obci Návojně konaly se t. r. též volby, které měly rozhodnouti o odfaření od farnosti brumovské, aby mohla býti utvořena farnost nedašovská. První volby, konané dne 16/2 1946 rozhodly převahou 8 hlasů pro Brumov. Nespokojenci podali odvolání. Proto se koncem prosince konaly volby znovu za dozoru SNB. Brumov však získal o 24 hlasů více. Není tedy tato dávná bolest farnosti odstraněna, zůstává zase neurčitost a v obci Návojně nezdravé napjetí.

Ale ještě další citelné bolesti rozechvívaly letos srdce katolíků nejen v naší farnosti, nýbrž v celé republice. Při tvoření nových ústavních zákonů byly podány návrhy na zrušení většiny katolických svátků a na zrušení všech soukromých, to znamená klášterních, škol, pod heslem „Jednotné školství!“ Katolíci se hájili ze všech sil v parlamentě, v tisku i podpisovými akcemi. Tyto byly provedeny i na naší farnosti. Pokud však budou tyto hlasy vzaty v úvahu, v demokratické republice, ukáže budoucnost.

28. října 1946 podepsal p. prezident republiky dr. E. Beneš, zákon o dvouletém pracovním plánu. Každý dobrý Čech jistě přijal dvouletku s radostí. Vždyť se jedná o nutné zlepšení hospodářských podmínek ve státě. Bohužel však v přílišné pečlivosti o blaho pozemské a nedbání příkazů Božích byly zaváděny „dobrovolné pracovní směny“ v neděli a zasvěcené svátky. Ale tato – zajisté nesprávná – horlivost ochabla. „Směny“ zůstaly pouze v uhelných dolech, kde se stále jeví jejich potřeba. – V naší farnosti uplatňujeme horlivost v modlitbách „za křesťanskou náplň našich zákonů“.

Příznačným pro tento rok je též stěhování do Pohraničí.

Kolik farníků se odstěhovalo z našich obcí, vysvítně z tabulky o počtu obyvatel:

K 1. 1. 1946	K 1. 1. 1947	Úbytek
Brumov		
1 818 obyvv.	1649 obyvv.	164 obyvv.
Bylnice s osadami		
2673 obyvv.	2 328 obyvv.	345 obyvv.
Návojná		
546 obyvv.	483 obyvv.	63 obyvv.
Celkem		
5 037 obyvv.	4 460 obyvv.	577 obyvv.

Odešlo tedy z naší farnosti přes 500 obyvatel. Kéž by neutonuli v moři náboženské vlažnosti, o níž nám z Pohraničí docházejí stále smutné zprávy. Bůh je opatruj!

Významnou a radostnou událostí t. r. byla oslava 1. výročí osvobození Brumova a Bylnice dne 1. května. Byla pořádána společně oběma obcemi na náměstí v Brumově. K slavnostnímu proslovu byly vzaty podrobné údaje z této Pamětní knihy. Vzbudily všeobecnou pozornost. Proslov přednesl svým rázovitým způsobem – nesmlouvavě katolickým – dp. P. Arnošt Horák.

K této příležitosti bylo pořízeno tabló padlých a umučených ve 2. světové válce z naší farnosti. Kéž jejich krvavá oběť svolává na naši drahou vlast hojnost Božího požehnání! Oni padli – my pracujeme ze všech sil, každý na svém místě, pro větší čest a slávu Boží, aby celý náš život zněl jako jásavé a velebné „Te Deum laudamus“!

Z liturgie

24. 6. 2018 12.neděle v mezidobí, Slavnost narození Jana Křtitele

„Jeho jméno je Jan.“

1. čtení: Iz 49,1-6

2. čtení: Sk 13,22-26

Evangelium: Lk 1,57-66.80

Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. Když její sousedé a příbuzní uslyšeli, že jí Pán prokázal velikou milost, radovali se s ní. Osmého dne přišli obřezat dítě a chtěli mu dát po jeho otci jméno Zachariáš. Jeho matka na to řekla: „Ne, bude se jmenovat Jan!“ Namítali jí: „Tak se nikdo z tvého příbuzenstva nejmenuje.“ Posunky naznačovali jeho otci, jaké by mu chtěl dát jméno. On si vyžádal tabulku a napsal: „Jeho jméno je Jan.“ Všichni se tomu podivili. Ihned se mu uvolnila ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha. Všechny jejich sousedů se zmocnila bázeň a po celém judském pohoří se mluvilo o všech těch událostech. Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali o tom v srdci a ptali se: „Co asi z toho dítěte bude? Vždyť ruka Páně byla s ním!“ Chlapec rostl a jeho duch sílil. Žil na poušti až do dne, kdy vystoupil před izraelským národem.

Ozvěna slova:

Jednoho dne přišli k Janovi jeho učedníci a referovali mu: „Učitel, ten Ježíš, který byl u tebe na druhém břehu Jordánu a jemuž jsi vydal svědectví; hle ten také křtí a všichni jdou za ním...“ Jan umlčel rodící se v nich závist a svou řeč zakončil takto: „On musí růst; já se musím menšit“. Křtitel těmito slovy pověděl mnoho i mně. Tato jeho věta mi musí být zákonem při každém apoštolském podnikání. Já smím být jen jako Jan – jen Pánovým předchůdcem v lidských srdcích, které on mívá mou pomocí dobýt a zabrat. Na začátku sice získávám duše pro sebe, přitahuji je k sobě, upoutávám jejich pozornost na sebe. Za tím však musí následovat to, co udělal Jan u Jordánu: Předvést na scénu Ježíše a ukázat na něho: Hle, to je on, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na obu-

První svaté přijímání dětí

vi. A konečně – když vidím, že Ježíš už začíná zájmat srdce i mysl, řeknu s Janem: On musí růst, mně musí ubývat – a stáhnou se do pozadí, případně do úplného zapomenutí. Tak si počínají všichni praví apoštolové.

**5. 7. 2018 Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo.“**

1. čtení: Iz 61,1-3a
2. čtení: 2Kor 4,1-2.5-7
- Evangelium: Lk 10,1-9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale učedníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‘Pokoj tomuto domu!’ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijдете do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‘Přiblížilo se k vám Boží království!’

Ozvěna slova:

K povolání hlásat evangelium nejsou povoláni jen kněží, ale každý z nás. Dnešní svět čím dál víc potřebuje další a další dělníky, kteří budou pracovat na Pánově žni. Ta je opravdu hojná. Pán Ježíš si vyvolil kněze jako naše vzory, podle kterých se máme učit, jak na Pánově žni pracovat. Kněz je „ničím“ a zároveň „vším“. Proč? Protože je obyčej-

ný člověk se všemi lidskými slabostmi a je „vším“, protože má moc od Krista. Je ustanoven pro duchovní dobro lidí. Bez něho by se umučení a smrt našeho Pána neprojevíly v plné síle. Kněz pokračuje v díle zmrtvýchvstalého Pána na zemi. Bez kněze bychom neměli odpuštění hříchů ani eucharistii, ba ani jiné svátosti a útěchy Boha v životě. Od kolébky až po hrob je kněz blízko svých věřících, vede je, těší, rozděluje milosti a požehnání. Nemáme poukazovat na jejich nedostatky, ale naopak jim pomáhat, podporovat je a spolupracovat s nimi. Vždyť kněz to je druhý Kristus.

Úmysly apoštolátu modlitby - červen

Všeobecný úmysl – aby sociální sítě přispívaly k solidaritě a ohleduplnosti vůči druhým i v jejich odlišnosti.

Národní úmysl – abychom v různých nesnázech mohli zakoušet dobrotu neselhávajícího Boha

Mše sv. v Sidonii

- 16. 6. Za rodiče Marii a Milana Bothovy
- 23. 6. Za rodiče Marii i a Václava Měšťánkovy
- 30. 6. Za rodiče Josefa a Dagmar Gajdošíkovy a rodiče Františku a Bohuslava Bártlový
- 7. 7. Za Josefa Běhuncíka

Úmysly mší svatých na měsíc červen - červenec 2018

11.	PO	7.30	Za + manžela, jeho + rodiče, + sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	ÚT	18.00	Za + Anežku Strnadovou (1. výročí úmrtí), + manžela Josefa Strnada, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	ST	16.00	Na poděkování P. Bohu za přijaté milosti, živou rodinu a za + rodinu Liškovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skalovu
14.	ČT	18.00	Za + Marii Griebbaumovu, 4+ děti, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	PÁ	18.00	Za + Antonína Řeháka, + zetě Jaroslava Kostku, + rodiče z obou stran, poděkování za přijatá dobrodiní, Boží požehnání pro živou rodinu a duše v očistci
16.	SO	7.30	Za + rodiče Častulíkovy, jejich 2 + děti, + rodiče Struhařovy, jejich + syna, poděkování P. Bohu za 40 let společného života a Boží požehnání pro celou živou rodinu
17.	ND	7.30 9.00 10.00	Za + rodinu Macků, Obadalovu, Rebrovu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Věrku Strnkovou, (2. výročí úmrtí), dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za farníky
18.	PO	7.30	
19.	ÚT	18.00	Za + Antonína a Emílii Šimoníkovy, + syna Jiřího, dvoje + rodiče, + rodinu Zimkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	ST	18.00	Za + Josefa a Annu Vančuríkovy, ochranu Boží pro živou rodinu a duše v očistci
21.	ČT	18.00	Za + rodiče Lysákovy, +syna, + dceru, + zetě, + Radka Ivaniše, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
22.	PÁ	18.00	Za + Aloisii Poláchovou, + rodiče Valentovy, Poláchovy, dva + bratry, 3 švagry, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
23.	SO	7.30	Za + rodiče Chuchmovy, jejich + děti, + rodiče Lysákovy, + syna, + zetě a duše v očistci
24.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Strnadovy, + děti a duše v očistci Za + z rodiny Krůželovy, Běhunčíkovy, Novákovy, duše v očistci a Boží požehání pro živou rodinu Za farníky
25.	PO	7.30	Za + Václava Vančuríka, + rodiče, + sourozence, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
26.	ÚT	18.00	Za + Jaromíra Matochu, + rodinu Matochovu, Novákovu, Hanáčkovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
27.	ST	18.00	Za + rodiče Bližňákovy, + děti, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ČT	18.00	Za + Františka Solaře, + sourozence, + rodiče z obou stran, + Josefa Škopíka a duše v očistci
29.	PÁ	7.30 18.00	Za + Marii a Josefa Šantovy, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Boženu a Karla Janáčovy, + Vincence Peška, živou a + rodinu
30.	SO	7.30	Za + Františka Ptáčka, + vnuka Radečka, + rodiče Pindákovy a Ptáčkovy, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
1.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Hoška (1. výročí), + rodiče z obou stran, + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Bedřicha Macka, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
2.	PO	7.30	
3.	ÚT	18.00	Za + Marii a Vincence Kozubíkovy a Boží požehnání pro celou živou rodinu
4.	ST	7.30	Za + Aloise Strnku, + syna Aloise, dvoje + rodiče a děti, živou rodinu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	ČT	7.30 9.00 15.00	Za + Václava Nováka
6.	PÁ	7.30 18.00	Za živé a + členy živého růžence Za + rodiče Loucké, + sourozence, + Marii Belhovou a Boží požehnání pro živou rodinu
7.	SO	7.30	Za + Evu Jedličkovou a Boží požehnání pro živou rodinu
8.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Štěpána Strnada, jeho + otce Ladislava, + Josefa Bařinku, jeho + rodiče, + rodiče Strnadovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Lukšíkovy, jejich + sourozence, + rodiče Bartošákovy, jejich + sourozence z Ned. Lhoty Za farníky